REGAL DE CHITARĂ LA ATENEUL ROMÂN

(Costin Popa – 26 mai 2005)

„Muzica adună la loc sufletele răvășite și ușurează muncile zămislite de cuget” – cu acest citat cervantesc din **Don Quijote** își prefațează chitaristul spaniol José Maria Gallardo del Rey gândurile cu care își întâmpină auditoriul la prima sa prezență în sala Ateneului Român. Este atâta esență în această zicere ce vine din adâncul secolelor, încât artistul nu se sfiește să și-o însușească drept motto, convins fiind că mâinile sale, plimbate de-a lungul corzilor sau pur și simplu lovind cutia de rezonanță a instrumentului său, pot transfigura imagini în sunet, răscolind trăiri și purtând spiritul pe culmile de visare ale sonetelor, în liniștea și tristețea lăuntrică a pavanei sau cu zvâcnetul dansului gitan. José Maria Gallardo del Rey nu a greșit. Arta sa s-a dovedit profundă, tehnica – suverană, alchimia sonoră a impresionat. Categoric, un maestru!

Sub genericul **Cervantes și muzica**, programul a cuprins în prima parte muzici compuse în epoca marelui scriitor: Luys de Narváez, Diego Pisador, Enrique de Valderrábano, Alonso Mudarra, Gaspar Sanz, autori aproape deloc cunoscuți la noi, de-acum însă, grație chitaristului oaspete, deveniți apropiați sufletelor noastre. După pauză, José Maria Gallardo del Rey a apărut și în ipostază componistică, propunând trei cicluri: **Muzică pentru baletul "Don Quijote"** (realizată la cererea balerinului și coregrafului spaniol Victor Ullarte, ca un pandant la cunoscuta versiune originală a lui Ludwig Minkus), **Suitele "Lorca"** și **"Manxa"**, aceasta din urmă trăgându-și numele după denumirea arabă a regiunii La Mancha. Au fost momentele în care artistul spaniol a știut să-și valorifice și mai profund calitățile de virtuoz, să abordeze și mai nuanțat textura sonoră, să "îndrăcească" ritmul (**Tiempo de Jota**). Au existat clipe (**Romance** din **Manxa Suite**) în care l-am asemuit – prin extensie – cu marii artizani ai belcanto-ului italian, ca summum al virtuozității puse în slujba expresiei. Un bis – Manuel de Falla – a încoronat serata.

Nu putem decât să mulțumim Institutului Cervantes că, prilejuit de cel de-al IV-lea centenar Quijote, ne-a făcut cunoștință cu arta lui José Maria Gallardo del Rey, un demers încă o dată meritoriu, dacă amintesc de prezența la București, acum circa un an și jumătate – prin mijlocirea aceleiași instituții de cultură – a unei alte excelente formații iberice, **Los Musicos de Su Alteza**.